

รูปแบบการบริหารจัดการชมรม TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์

ชลิตดา อุดมรักษาสกุล¹

บทคัดย่อ

บทนำ: ปัญหายาเสพติดในเยาวชนเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานานในสังคมไทย รูปแบบของการจัดการปัญหาที่ปรากฏชัดคือ โครงการณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ที่มีการดำเนินการอย่างครอบคลุมในกลุ่มเยาวชนและประชาชน

วิธีการวิจัย: การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา กระบวนการบริหารจัดการ เงื่อนไขที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ และสังเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการ โครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์ ดำเนินการเก็บข้อมูลในกลุ่มผู้บริหาร ประธานชมรม ผู้รับผิดชอบงาน ครู และสมาชิกของชมรม TO BE NUMBER ONE จำนวน 15 คน โดยการเลือกผู้มีส่วนร่วมในการศึกษาด้วยการสุ่มแบบเจาะจง ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยเทคนิค triangulation และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาเพื่อหาข้อสรุป

ผลการวิจัย: 1. กระบวนการจัดการโครงการ TO BE NUMBER ONE ของจังหวัดเพชรบูรณ์ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ การกำหนดยุทธศาสตร์และแผนงานตามยุทธศาสตร์ การแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ การสนับสนุนงบประมาณ การจัดทำฐานข้อมูลโครงการ และการประเมินผล 2. เงื่อนไขความสำเร็จของการบริหารจัดการแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เงื่อนไขที่เกิดขึ้นจากปัจจัยโครงสร้างเชิงสังคม ได้แก่ การกำหนดเจ้าภาพตัวชี้วัด การบูรณาการ เครือข่ายและการมีส่วนร่วม ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลให้โครงการบรรลุเป้าหมาย ได้แก่ ความเข้มแข็งของผู้นำ และการรณรงค์สร้างกระแส 3. รูปแบบการบริหารจัดการที่จำแนกองค์ประกอบได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มองค์ประกอบกลไก การกำหนดนโยบาย และองค์ประกอบปฏิบัติการ

สรุปผล: รูปแบบการจัดการโครงการชมรม TO BE NUMBER ONE สามารถนำไปประยุกต์ ปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้การดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE บรรลุเป้าหมายสูงสุด คือ การป้องกันปัญหายาเสพติดในประชาชน

คำสำคัญ: ยาเสพติด, โครงการแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE เยาวชน, รูปแบบการจัดการ

¹ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์, E-mail: jesada08759@gmail.com

The Management Model of the To Be Number One Project, Phetchabun Province

Chalitda Udomraksasakul¹

Abstract

Background: The problem of drug addiction among youths has long been a chronic social problem in Thai society. The concrete management of the problem is the campaign to prevent and solve the drug problem by the To Be Number One project which has been implemented extensively among youths and people.

Methods: This qualitative research was aimed to study the management process, the conditions affecting the successful management, and synthesis of the To Be Number One project management model, Phetchabun Province. Data collection was conducted among the administrators, club president, responsible persons, teachers, and members of the To Be Number One clubs. A total of 15 research participants by purposive sampling were included in the study. Content validity by triangulation technique and content analysis were applied through the study.

Results: 1. The To Be Number One project management process, Phetchabun Province comprised 7 steps which were policy formulations, dictation preparation and committee setting, strategic setting and planning, policy implementation, budget support, database preparation, and project evaluation. 2. The management success's condition was divided into two groups; the first was the social structures namely designation of the responsible person indicators, integrations, network and participation, the second was personal factors: leader's strength, and campaign promotion to go viral. 3. The management model consisted of 2 compositions: the policy mechanisms and policy implementation.

Conclusion: The management model of To Be Number One was able to adapt to each area depending on their context to achieve the ultimate goal which is the prevention of drug used in people.

Keywords: Drug, To Be Number One Project, Youth, Management model

¹ Phetchabun Provincial Public Health Office, E-mail: jesada08759@gmail.com

บทนำ

“ยาเสพติด” ปัญหาสำคัญระดับชาติที่รัฐบาลถือเป็นนโยบายที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะปัญหายาเสพติดที่มีการระบาดในทุกพื้นที่ของประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกขณะ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านการเมืองและความมั่นคงของประเทศ¹

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาระดับชาติ ดังนั้นการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด จึงมีใช้หน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่งหรือองค์การใดองค์การหนึ่ง แต่หากเป็นหน้าที่ของทุกคนในชาติที่จะต้องร่วมมือ ร่วมใจ กันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยมีเป้าหมายร่วมกัน คือ การขจัดยาเสพติดให้หมดไปจากแผ่นดินไทยก่อนที่ชาติไทยจะตกเป็นทาสของยาเสพติด โดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องนี้มาก จึงได้ระบุดำเนินการดำเนินงานในยุทธศาสตร์ที่ 1 เรื่องการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เน้นสร้างภูมิคุ้มกันในเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาล โดยใช้สื่อนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย¹

โครงการ TO BE NUMBER ONE มีจุดมุ่งหมายมุ่งเน้นรณรงค์ในกลุ่มวัยรุ่นและเยาวชนเป็นกลุ่มหลักด้วยกลวิธีปลูกจิตสำนึกและสร้างกระแสการต่อต้านยาเสพติด การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชน ให้การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดภายใต้โครงการ “ใครติดยาขมมือขึ้น” เพื่อคืนคนดีสู่สังคม และป้องกันการกลับมาเสพติดซ้ำ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสมาชิกและชมรม TO BE NUMBER ONE ในการร่วมกันรณรงค์และจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อให้เกิดค่านิยมของการ “เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด” โดยทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ทรงพระกรุณาฯ รับเป็นองค์ประธานโครงการรณรงค์ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ดังนั้นโครงการ TO BE NUMBER ONE จึงเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2545 โดยมีกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขเป็นเลขานุการโครงการ²

จากรายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์ ดำเนินกิจกรรมและแผนงานโครงการ TO BE NUMBER ONE มาตั้งแต่ปี 2545 ปัจจุบันมีจำนวนชมรม TO BE NUMBER ONE ทั้งหมด 740 ชมรม มีสมาชิกชมรม TO BE NUMBER ONE จำนวน 783,106 คน และพบว่าชมรม TO BE NUMBER ONE ของจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 10 ชมรม ได้รับรางวัลเชิดชูผลการดำเนินงานดีเด่นระดับเขต/ประเทศ

จังหวัดเพชรบูรณ์ดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE และขยายการดำเนินงานในทุก Setting

2553 จังหวัดเพชรบูรณ์ได้รับรางวัลประเภทจังหวัด TO BE NUMBER ONE ดีเด่น

2554 จังหวัดเพชรบูรณ์ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 1 ประเภทจังหวัด TO BE NUMBER ONE กลุ่มดีเด่น

2556 บริษัท โกลเด้นไลน์บิสซิเนส จำกัด ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทสถานประกอบการ TO BE NUMBER ONE ระดับดีเด่น

2557 จังหวัดเพชรบูรณ์ได้รับรางวัลจังหวัด TO BE NUMBER ONE ด้านแบบระดับเงิน

ชุมชนบ้านนาทม ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 2 ประเภท ชุมชน TO BE NUMBER ONE ในชุมชนภูมิภาค ระดับดีเด่น

2559 จังหวัดเพชรบูรณ์ได้รับรางวัลจังหวัด TO BE NUMBER ONE ด้านแบบระดับทอง

2561 โรงเรียนวังโป่งศึกษาได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 2 ประเภทชมรม TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับดีเด่น

2563 ชุมชนบ้านนาทม ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทชมรม TO BE NUMBER ONE ในชุมชนภูมิภาคระดับ ด้านแบบระดับเงิน

จากข้อมูลการดำเนินงานของชมรม TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์ที่ประสบความสำเร็จ จึงเป็นที่มาของการศึกษา ประสิทธิภาพการดำเนินงาน การจัดการ และการบริหารชมรม TO BE NUMBER ONE ขององค์กร หรือหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จดังกล่าวเพื่อเป็นรูปแบบ และต้นแบบ สำหรับการขับเคลื่อนการดำเนินงานชมรม TO BE NUMBER ONE ในพื้นที่อื่นๆ ของจังหวัดเพชรบูรณ์ และหน่วยงานองค์กรอื่นๆ ที่มีความสนใจในการดำเนินกิจกรรม TO BE NUMBER ONE โดยการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงของพื้นที่ดังกล่าวและเป็นการขยายขอบเขตการดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE ให้มีจำนวนชมรมและสมาชิกของชมรมมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อการป้องปรามการใช้สารเสพติดในประชาชน และโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นให้มากขึ้น อันจะนำไปสู่การเป็นประชากรที่มีคุณภาพของสังคมไทย การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการบริหารจัดการ เงื่อนไขที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ และสังเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการชมรม TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

ในการศึกษานี้จึงมีรูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่จะทำให้เห็นถึงบริบท และกระบวนการบริหารจัดการชมรม TO BE NUMBER ONE โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการเก็บข้อมูลแบบผสมผสานเพื่อให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหา กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา และเพื่อหาข้อสรุปเชิงแนวทางการบริหารจัดการ

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

1. Document study ศึกษาจากรายงานผลการดำเนินงานของชมรม TO BE NUMBER ONE ของหน่วยงานในระดับพื้นที่ (อำเภอ) และ/หรือสรุปผลการดำเนิน โครงการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด

2. การศึกษาเชิงคุณภาพ ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มผู้มีส่วนร่วมในการศึกษานี้ ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร/ผู้นำในหน่วยงาน/องค์กรที่ดำเนินกิจกรรมชมรม TO BE NUMBER ONE จำนวน 3 คน ประธานชมรม TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษา จำนวน 3 คน สมาชิกชมรม TO BE NUMBER ONE ใน

สถานศึกษาจำนวน 3 คน ครูผู้รับผิดชอบงาน จำนวน 3 คน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน 3 คน รวมทั้งหมด 15 คน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาด้วยเทคนิคการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งเริ่มจากผู้รับผิดชอบแผนงาน TO BE NUMBER ONE ของจังหวัดเพชรบูรณ์ ในกรณีที่ข้อมูลจากกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยยังไม่สามารถตอบวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ผู้วิจัยประสานและเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเดิม หรือสอบถามข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ ตามที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการวิจัยเสนอแนะ

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการชมรม TO BE NUMBER ONE ใช้เทคนิคผสมวิธี ด้วยการวิเคราะห์เอกสาร และการเก็บข้อมูลเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์ครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

1. ตัวผู้วิจัย ซึ่งนับเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด เพราะการวิจัยนี้เป็นการวิจัยที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้วิจัยกับแกนนำและภาคีเครือข่ายในการดำเนินการชมรม TO BE NUMBER ONE ผู้วิจัยต้องสร้างความรู้จักคุ้นเคยกับผู้ให้ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง ผู้วิจัยได้เตรียมอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง การถ่ายภาพและกระดาษสำหรับจดบันทึกข้อมูลและวัสดุต่างๆ เครื่องมือและวิธีการของผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ในกลุ่มเป้าหมายผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ในคำถามกว้างๆ ภายใตกรอบเนื้อหา และการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นแนวคำถามที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นต่างๆ ไว้ล่วงหน้า โดยข้อคำถามได้ผ่านการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะและปรับแก้ไขก่อนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยทำการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลจาก เอกสาร รายงานผลโครงการ สรุปผลการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่รวบรวมได้จากหน่วยงานภาคีเครือข่ายเพื่อสรุปกิจกรรม ผลการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยทำการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ โดยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้อาสาสมัครได้รับทราบก่อนที่จะดำเนินการสัมภาษณ์ โดยใช้บรรยากาศเป็นกันเองให้มากที่สุด ก่อนทำการสัมภาษณ์ด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกในกลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์ที่เป็นกลุ่มแกนนำ หรือตัวแทนกลุ่มวิชาการ กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแต่ละบุคคลถึงกระบวนการดำเนินงานบริหารจัดการชมรม TO BE NUMBER ONE รูปแบบการจัดการ การขับเคลื่อนเงื่อนไขและองค์ประกอบของความสำเร็จในการบริหารจัดการ ในขั้นตอนนี้จะขออนุญาตจากผู้ให้สัมภาษณ์บันทึกข้อมูลด้วยวิทยุเทป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพตามแนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลที่แบ่งเนื้อหาออกเป็นสองส่วน ส่วนแรก คือ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุปจากการนำข้อความบรรยาย (Descriptive) ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก แล้วจดบันทึกไว้ในลักษณะของการบันทึกสนาม (Field note)

และใช้หลักการวิเคราะห์ ประกอบด้วย 3 ชนิด ได้แก่ การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic induction) หมายถึง การตีความ (Interpretation) การสร้างข้อสรุปจากกรณี/ปรากฏการณ์ที่มองเห็น หรือเลือกใช้การวิเคราะห์ โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological analysis) ด้วยแบบการใช้ทฤษฎีและไม่ใช้ทฤษฎี เป็นกรอบในการ ตีความ และอาจใช้การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant comparison) ด้วยการนำเสนอใน รูปแบบของตาราง Data Master sheet ซึ่งจะเห็นข้อมูลในแต่ละส่วนถูกนำมาเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจน ภายใน 1-2 หน้ากระดาษ ผู้ศึกษาจะวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากกรณี/ปรากฏการณ์ให้มีความสอดคล้องกัน ได้ มากยิ่งขึ้น ในส่วนที่สอง คือ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ด้วยการวางระบบข้อมูล จัดประเภทของ คำและข้อความที่จะวิเคราะห์ให้ครอบคลุม ตรงตามปัญหาของการวิจัย³

ผลการวิจัย

1. กระบวนการจัดการ

การบริหารจัดการชมรม TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์ มีกระบวนการจัดการเชิง นโยบาย โดยมีกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

1. การกำหนดนโยบายในการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE

การกำหนดนโยบายที่นำโดยผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใต้วิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมร่วม คือ “เพชรบูรณ์เป็นจังหวัด TO BE NUMBER ONE ระดับเพชร ปี 2565” และการขับเคลื่อนผ่านกระบวนการ จัดทำ MOU ร่วมกับหัวหน้าส่วนราชการและผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีการจัดทำแผนทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว โดยขับเคลื่อนด้วยการนำยุทธศาสตร์การดำเนินงานไปบูรณาการกับตัวชี้วัดของจังหวัด เพื่อให้ หน่วยงานดำเนินการขับเคลื่อนให้บรรลุวัตถุประสงค์

2. การจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน

การจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานรวม 10 คณะ ซึ่งได้แก่ คณะที่ปรึกษา คณะกรรมการอำนวยการ คณะทำงานในสถานศึกษา คณะทำงานในชุมชน คณะทำงานในสถานประกอบการ คณะทำงาน ประชาสัมพันธ์โครงการ คณะทำงานกองทุน คณะทำงานในโครงการไครดียากมือขึ้น คณะทำงาน ประเมินผล คณะทำงานศูนย์ประสานงานโครงการ TO BE NUMBER ONE

3. การกำหนดยุทธศาสตร์และแผนงานตามยุทธศาสตร์

กำหนดยุทธศาสตร์สำหรับการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ 3 ยุทธศาสตร์ ซึ่งได้แก่

- (1) รมรค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อให้สมาชิก TO BE NUMBER ONE เกิดค่านิยมเป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด โดย กิจกรรมหลักคือการสร้างกระแสนิยมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- (2) เสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจแก่เยาวชน เพื่อให้สมาชิก TO BE NUMBER ONE เกิด ภูมิคุ้มกันทางจิต ซึ่งมีกิจกรรมหลักคือการถ่ายทอดองค์ความรู้และการจัดกิจกรรม

เสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิต ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดแก่สมาชิก TO BE NUMBER ONE ตั้งและขยายศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE และ

- (3) สร้างและพัฒนาเครือข่ายเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด เพื่อให้สมาชิก TO BE NUMBER ONE มีทักษะการดำเนินชีวิตที่ปลอดภัยจากยาเสพติด โดยกิจกรรมหลักคือการพัฒนาองค์ความรู้การดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE แลกเปลี่ยนองค์ความรู้การดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE และการสร้างเครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE

4. การแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ

โดยมีการประชุมคณะกรรมการ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์ และมอบนโยบายแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง กำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถ่ายทอดนโยบายลงสู่การปฏิบัติ โดยบรรจุเข้าในแผนของหน่วยงานตามยุทธศาสตร์จังหวัดการดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์

5. การสนับสนุนงบประมาณ

การจัดการสนับสนุนงบประมาณสำหรับดำเนินการโครงการ TO BE NUMBER ONE ดำเนินการโดยการจัดตั้งกองทุน TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อใช้เป็นงบสนับสนุนการดำเนินงานของจังหวัด โดยการจัดทำหนังสือ TO BE NUMBER ONE เพื่อการสร้างความตระหนักและประชาสัมพันธ์โครงการทั้งจังหวัด โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2560 ซึ่งงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานส่วนใหญ่มาจากหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งได้แก่ หน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ (2,729,000 บาท) จังหวัดเพชรบูรณ์ (500,000 บาท) หน่วยงานส่วนท้องถิ่น (90,000 บาท) และจากหน่วยงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (50,000 บาท) ตามลำดับ

6. การจัดทำฐานข้อมูล

จัดทำฐานข้อมูลโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เป็นปัจจุบัน โดยเป็นการรวบรวมผลงานผ่านศูนย์ประสานงาน TO BE NUMBER ONE ในระดับอำเภอ และศูนย์ประสานงาน TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นผู้รวบรวมข้อมูลในภาพรวมของจังหวัด โดยมีการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานต่างๆ และสามารถติดตามความเคลื่อนไหวได้ทางเว็บไซต์ www.tobenumberone_phetchabun และทาง Facebook: TO BE PHETCHABUN

7. การประเมินผลการดำเนินงาน

กระบวนการดำเนินงานบริหารจัดการโครงการ TO BE NUMBER ONE ของจังหวัดเพชรบูรณ์นั้นสามารถทำให้เกิดผลสำเร็จของโครงการได้ดังวิสัยทัศน์ที่กำหนด โดยมีการดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ โดยการประเมินผลผ่านฐานข้อมูลที่จัดทำขึ้น มีผลการประเมินความสำเร็จสรุปได้ ดังนี้

- ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ⁴

- (1) ร้อยละ 90 ของผู้ที่มีอายุ 6-24 ปี เป็นสมาชิกชมรม และเคยเข้าร่วมกิจกรรม
- (2) จำนวนผู้มารับบริการในศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 20

- ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ

- (1) ทุกอำเภอมีศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ที่มีการดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนด
- (2) ร้อยละ 70 ของแกนนำเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการฯ มีความรู้และทักษะในการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิต
- (3) ร้อยละ 90 ของวัยรุ่นและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้และทักษะในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ตารางที่ 1 แสดงตัวชี้วัดความสำเร็จโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์

ลำดับ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	เป้าหมาย	หน่วยรับผิดชอบ
1	ร้อยละของประชาชนทุกกลุ่มอายุเป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE	ร้อยละ 75	783,106	ทุกภาคส่วน
2	ร้อยละของเยาวชนอายุ 6-24 ปี เป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE	ร้อยละ 95	240,776	ทุกภาคส่วน
3	ร้อยละของสถานศึกษาทุกสังกัดมีชมรม TO BE NUMBER ONE	ร้อยละ 100	496	สนง. เขตพื้นที่การศึกษา
4	ร้อยละของสถานประกอบการที่มีพนักงาน 50 คนขึ้นไป มีชมรม TO BE NUMBER ONE	ร้อยละ 50	62	แรงงานจังหวัด
5	ร้อยละของชมรมฯ ในสถานศึกษาที่มีองค์ประกอบครบ 3 ก. และมีศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE	ร้อยละ 30	496	สนง. เขตพื้นที่การศึกษา
6	ตำบลมีชมรมที่มีองค์ประกอบครบ 3 ก. และมีการจัดตั้งศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE	ตำบลละ 1 แห่ง	182	ปลัดจังหวัด
7	อำเภอมีศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ต้นแบบ ในสถานศึกษา/สถานประกอบการ/ชุมชน, หมู่บ้าน	อำเภอละ 1 แห่ง	11	ทุกภาคส่วน
8	ร้อยละของสถานศึกษามีระบบการป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติด	ร้อยละ 100	496	สนง. เขตพื้นที่การศึกษา
9	ร้อยละของสถานประกอบการที่มีพนักงาน 50 คน ขึ้นไป ผ่านเกณฑ์โรงงานสีขาว	ร้อยละ 100	62	สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานฯ
10	ร้อยละของชุมชน/หมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านปลอดยาเสพติด	ร้อยละ 70	951	ปลัดจังหวัด

ที่มา: โครงการรณรงค์และแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์ ปี 2563

2. เงื่อนไขความสำเร็จ

ความสำเร็จของกระบวนการบริหารจัดการโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เกิดขึ้นนั้น สามารถวิเคราะห์ปัจจัยหรือตัวแปรที่ส่งผลและผลักดันให้การดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE บรรลุเป้าหมายตัวชี้วัด เป็น 2 กลุ่มปัจจัย ได้ดังนี้

1. กลุ่มปัจจัยเชิงโครงสร้างทางสังคมองค์กรภาครัฐ

กลไกภาครัฐ: การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจากกระบวนการดำเนินงาน และผลความสำเร็จของการดำเนินงานผ่านกลไกภาครัฐ จะเห็นได้ว่าความสำเร็จที่เกิดขึ้นนั้น เกิดมาจากกระบวนการทางนโยบายและการสั่งการที่มีรูปแบบการจัดการอย่างเป็นระบบ กล่าวคือมีการกำหนด ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย ตัวชี้วัดและแผนงาน โครงการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์อย่างเป็นระบบ และครอบคลุม ทุกหน่วยงานในจังหวัดเพชรบูรณ์ ครอบคลุมไปถึงหน่วยงานภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้เกิด กระบวนการมีส่วนร่วม ผ่านการจัดทำข้อตกลงร่วม (MOU) ซึ่งถือเป็นเครื่องมือหนึ่งของการสร้างพันธะ ผูกพันให้กับหน่วยงานต่างๆ ต้องดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

“กลไก ของระบบราชการที่เข้มแข็งน่าจะเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จในการดำเนินงาน” ผอ. โรงเรียน 1

การกำหนดเจ้าภาพตัวชี้วัดและผู้รับผิดชอบตัวชี้วัดที่ชัดเจน ความชัดเจนหนึ่งของความสำเร็จคือ การมีเจ้าภาพที่ดูแลและเก็บข้อมูลเพื่อตอบเป้าหมายตัวชี้วัด ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการกำหนดหน้าที่ให้กับ หน่วยงานและองค์กรที่ต้องบริหารจัดการ ควบคุมและกำกับเพื่อขับเคลื่อนตัวชี้วัดนั้นให้บรรลุเป้าหมายได้

“คิดว่า การที่กำหนดผู้รับผิดชอบและกำหนดตัวชี้วัดที่ผูกกับหน่วยงานที่ชัดเจน คือหัวใจสำคัญ”

จนท.สาธารณสุข 1, 2, ครู 1

การบูรณาการการดำเนินงานทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร กระบวนการหลังการทำ ข้อตกลงของหน่วยงานต่างๆ ในระดับจังหวัด ถูกถ่ายทอดพันธกิจและภารกิจมาสู่หน่วยงานย่อยๆ ภายใน องค์กรแต่ละแห่ง ซึ่งรูปแบบการดำเนินงานของจังหวัดเพชรบูรณ์ในแต่ละองค์กรจะมีการดำเนินงาน โดย การบูรณาการหรือสอดแทรกเข้าไปกับภารกิจของหน่วยงานนั้นๆ และยังมีบูรณาการร่วมกันในเป้าหมาย ภารกิจเดียวกัน หรือบูรณาการข้ามหน่วยงาน (กระทรวง) เช่นการบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงาน ด้านสาธารณสุขกับสถานศึกษา หรือร่วมกับหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้รูปแบบการบูรณาการนั้นนอกจาก การบูรณาการด้านงบประมาณ บุคลากร การดำเนินงานแล้ว ยังหมายรวมถึงการดำเนินงานในภารกิจเดียวกัน หรือโครงการเดียวกัน ในกลุ่มเป้าหมายเดียวกันอีกด้วย

“การที่มีหลายหน่วยงานมาทำงานร่วมกันนี้แหละ จุดแข็ง เมื่อก่อนนี้พวกเราอย่างเดียวเลย” จนท. สาธารณสุข 1, 2

เครือข่ายและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนแนวทางการจัดการมีการกำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัด ครอบคลุมหลายมิตินั้นทำให้เกิดแผนงานและโครงการที่สร้างการมีส่วนร่วมของทุกองค์กรในจังหวัด ซึ่งไม่ เป็นการดำเนินงานของหน่วยงานราชการ โดยเฉพาะของกระทรวงสาธารณสุขเพียงหน่วยงานเดียว แต่เป็น

การสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตั้งแต่มีการกำหนดยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด แผนงานโครงการ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวคือการสร้างความรับรู้ และรับผิดชอบร่วมกันของเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

“เป็นการทำงานในภาพเครือข่ายชมรม มันก็ทำให้ไม่ซ้ำซ้อนกัน” ผอ. โรงเรียน 1, จนท.สาธารณสุข 2

2. กลุ่มปัจจัยเชิงบุคคลหรือปัจเจก และเทคนิคการดำเนินงาน

ความเข้มแข็งของผู้นำทุกระดับ ความสำเร็จที่เกิดขึ้นนั้นไม่สามารถปฏิเสธได้เลยว่าเกิดมาจากผู้นำสูงสุดขององค์กร นั่นคือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ที่มีวิสัยทัศน์และกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจน รวมถึงให้ความสำคัญกับแผนงานการป้องกันและควบคุมโรคเป็นแผนงานที่สำคัญ โดยกำหนดเป็นนโยบายของจังหวัด ทำให้ผู้นำหน่วยงานต่างๆ สร้างข้อตกลงร่วมกันกับหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ต้องดำเนินงานร่วมกันในแผนงานดังกล่าว ดังนั้นหัวหน้าหน่วยงานราชการ ประธานกลุ่ม ชมรม และชุมชนจึงต้องมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับทิศทางนโยบายดังกล่าว ทั้งการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน การบูรณาการภารกิจ ภายในองค์กรและการควบคุมกำกับในฐานะผู้รับผิดชอบตัวชี้วัด

การรับรู้ของบุคคลผ่านการรณรงค์และการสร้างกระแส ความร่วมมือของหน่วยงานภาคประชาชนเกิดขึ้นได้จากแนวทางหรือรูปแบบการรณรงค์ที่หลากหลายรูปแบบและช่องทาง ซึ่งเป็นการสร้างการรับรู้ภารกิจ กิจกรรมและเป้าหมายของโครงการดังกล่าว

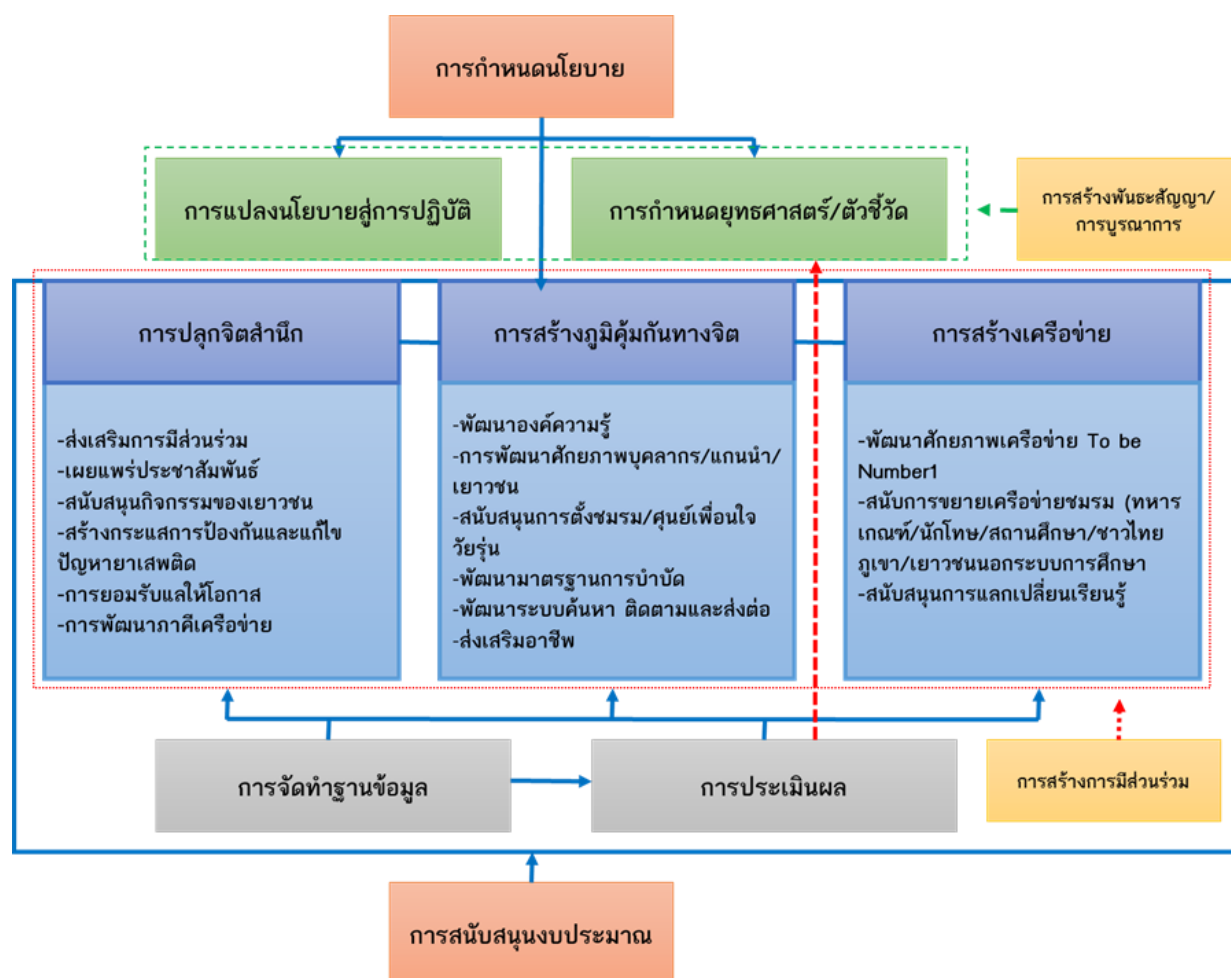
“ต้องยอมรับว่าการที่เรามีสมาชิกจำนวนมากและมีชมรมเกิดขึ้นจำนวนมากนี้เป็นผลมาจากการประชาสัมพันธ์ที่มีหลายช่องทางและทำอย่างต่อเนื่อง” จนท.สาธารณสุข 1, 2, ครู 1

3. รูปแบบการจัดการชมรม TO BE NUMBER ONE

รูปแบบการบริหารจัดการโครงการ TO BE NUMBER ONE ของจังหวัดเพชรบูรณ์ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ องค์ประกอบเชิงกระบวนการนโยบาย ซึ่งได้แก่การกำหนดนโยบาย การกำหนดยุทธศาสตร์และการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการสร้างพันธะสัญญาเป็นเงื่อนไขแห่งความสำเร็จเพื่อการขับเคลื่อน และองค์ประกอบกระบวนการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย การปลูกจิตสำนึก การสร้างภูมิคุ้มกัน การสร้างเครือข่าย การจัดทำฐานข้อมูล และการประเมินผล โดยในกระบวนการช่วงนี้ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมเพื่อการขับเคลื่อน เป็นเงื่อนไขของความสำเร็จในการขับเคลื่อนกิจกรรมและกระบวนการ

การดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE จะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องเริ่มต้นด้วยกระบวนการกำหนดนโยบาย และการประกาศใช้นโยบายที่เข้มแข็ง ส่วนการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัตินั้น มุ่งเน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมโดยการสร้างเครือข่าย การพัฒนาศักยภาพในระดับบุคคล และการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายและชมรม ซึ่งกิจกรรมหรือโครงการที่เกิดขึ้น มีการจัดการด้วยฐานข้อมูลเพื่อบันทึกผลการปฏิบัติงานและสามารถประเมินผลความสำเร็จได้ ซึ่งการประเมินผลนั้นมีการประเมินตามเป้าหมายตัวชี้วัดที่กำหนดและสามารถสรุปผลการดำเนินงานได้จากฐานข้อมูลที่พัฒนาขึ้นโดยกิจกรรมใน

การดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นได้ ต้องมีการสนับสนุนงบประมาณที่มาจากหลากหลายภาคส่วน ที่บริหารจัดการผ่านกองทุน ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารจัดการชมรม TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์

อภิปรายผล

กระบวนการจัดการโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดเพชรบูรณ์ มีรูปแบบตามแนวทางของกระบวนการนโยบายที่ประกาศและถ่ายทอดนโยบายจากผู้นำสูงสุดของจังหวัด และถ่ายทอดตามกระบวนการทางนโยบายที่มีการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ การปฏิบัติตามนโยบาย และการประเมินผลนโยบาย ซึ่งรูปแบบการจัดการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดนโยบายของ James Anderson ที่สรุปว่าแนวทางการกระทำของรัฐที่มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นโยบายอาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับการออกกฎหมาย การนำกฎหมายไปปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมาย ดังนั้นรูปแบบการดำเนินงานที่ใช้กลไกเชิงนโยบายนี้ จึงเป็นคำประกาศอย่างเป็นทางการของหน่วยงานภาครัฐ หรือใช้ในการปฏิบัติราชการแผ่นดิน เป็นนโยบายที่กำหนดให้สาธารณะต้องดำเนินการตาม หรือเป็นนโยบายของรัฐเพื่อสาธารณะ

กระบวนการจัดการผ่านนโยบายนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กัญญรัตน์ นามวิเศษ⁶ ที่พบว่า องค์ประกอบนโยบายการบริหารจัดการของสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม นั้นเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการสำเร็จ

เงื่อนไขความสำเร็จของการจัดการ TO BE NUMBER ONE ในการศึกษาครั้งนี้มี 2 กลุ่ม คือ ความสำเร็จที่เกิดจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง ซึ่งได้แก่ รูปแบบและกลไกของหน่วยงานภาครัฐที่ขับเคลื่อนผ่าน กระบวนการนโยบาย และความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากองค์ประกอบส่วนบุคคลที่สำคัญคือ ผู้นำ ซึ่งเป็นที่ยอมรับ กันแล้วว่า ผู้นำ (Leader) เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งต่อความสำเร็จขององค์การ ทั้งนี้เพราะผู้นำมี ภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะต้องวางแผนสั่งการดูแล ความเข้มแข็งของผู้นำที่มีความสามารถในการนำจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับความสำเร็จของผู้นำ⁷ ภาวะผู้นำได้รับความสนใจ และมีการศึกษามาเป็นเวลานานแล้ว เพื่อให้รู้ว่าอะไรเป็นองค์ประกอบที่จะช่วยให้ผู้นำมีความสามารถในการนำ หรือมีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ การศึกษาของ เทพฤทธิ์ เยาวธานีและคณะ⁸ พบว่า ผู้นำและภาวะผู้นำ นำมา ซึ่งความเชื่อมั่นและศรัทธาในองค์ประธานโครงการ มุ่งองค์ความรู้ใน TO BE NUMBER ONE เป็นอย่างดี มีความเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนาชมรม TO BE NUMBER ONE มีความมุ่งมั่น กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำในการดำเนินงานของ TO BE NUMBER ONE ให้ไปสู่ความสำเร็จ

กลยุทธ์แห่งความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้ คือ การสร้างจิตสำนึก การสร้างเครือข่าย และการ สนับสนุนการดำเนินของเครือข่าย โดยการพัฒนาศักยภาพ การปลูกจิตสำนึก ซึ่งจิตสำนึก คือจิตที่รับรู้จาก ประสบการณ์จริงขณะเดินผ่านระบบประสาทสัมผัสทั้ง 5 จิตสำนึกจะรู้จักผิดชอบชั่วดี รู้จักใช้เหตุผล รู้ว่า อะไรควรทำไม่ควรทำ อะไรดีไม่ดี⁹ ซึ่งแนวทางทางดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เทพฤทธิ์ เยาวธานีและคณะ⁸ สรุปว่าด้านกลยุทธ์ในการดำเนินงานกิจกรรมสู่ความสำเร็จของ TO BE NUMBER ONE ระดับเพชรในประเทศไทย ชมรมฯ ได้มีกิจกรรมรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การจัดกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตให้แก่เยาวชน และจัดตั้งศูนย์ เพื่อนใจ โดยได้รับความร่วมมือจากเครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE การปลูกจิตสำนึก เป็นการทำ กิจกรรมในฐานะสมาชิกของชมรม TO BE NUMBER ONE ผ่านกระบวนการจูงใจ (motivation process) ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม¹⁰

รูปแบบการบริหารจัดการ TO BE NUMBER ONE ที่มีองค์ประกอบด้วยกลไกเชิงนโยบายและ กลไกปฏิบัติการ ที่มีความเชื่อมโยงกันนั้น มีทิศทางที่ขับเคลื่อนและก่อรูปมาจากบุคลากรของรัฐ ที่ก่อรูป เชิงนโยบายและกำหนดทิศทางที่ขับเคลื่อนตามกลไกการดำเนินงานภาครัฐ และการสร้างการมีส่วนร่วม ของเครือข่ายภาคประชาชน และภาคเอกชน ซึ่งแนวทางดังกล่าวเป็นรูปแบบนโยบายสาธารณะ ตัวแบบชน ชี้นำ (Elite Model) ซึ่งเป็นกลุ่มคนจำนวนน้อยที่ได้รับการเลือกตั้งจะกำหนดนโยบายสาธารณะตาม ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมของชนชั้นนำในสังคมการเมืองนั้นๆ ขณะที่นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่ชนชั้นนำ ต้องมุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชนที่ก่อรูปและกำหนดนโยบาย โดยผู้นำขับเคลื่อนผ่านกลไก ระบบราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำเนินการตามทิศทางนโยบายกับกลุ่มประชาชน ซึ่งเป็นเป้าหมายของ

การดำเนินงาน¹¹ แต่ในรูปแบบการบริหารจัดการชมรม TO BE NUMBER ONE ครั้งนี้แตกต่างจาก Elite Model ที่ภาคประชาชนได้มีส่วนร่วมในขั้นตอนของการปฏิบัติและการขับเคลื่อน ไม่เป็นเพียงกลุ่มเป้าหมายสุดท้ายของนโยบายเท่านั้น ซึ่งการศึกษาของ วิมลสิริ บุญโญปกรณ์¹² พบว่านโยบายมีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การปฏิบัติงานตามนโยบาย การสร้างจิตสำนึกร่วมกัน การกำหนดมาตรการและยุทธศาสตร์ และการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

สรุปผล

การบริหารจัดการ TO BE NUMBER ONE ของจังหวัดเพชรบูรณ์ มีกระบวนการจัดการและการขับเคลื่อนผ่านกระบวนการทางนโยบาย ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอนคือ การกำหนดนโยบาย การจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ การกำหนดยุทธศาสตร์และแผนงานตามยุทธศาสตร์ การแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ การสนับสนุนงบประมาณ การจัดทำฐานข้อมูลโครงการ และการประเมินผล ซึ่งเป็นกระบวนการเชิงนโยบายที่ขับเคลื่อนผ่านองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนดำเนินการร่วมกัน โดยมีการสนับสนุนงบประมาณดำเนินงานผ่านกองทุนฯ ดังสรุปได้เป็นรูปแบบการบริหารจัดการที่จำแนกองค์ประกอบได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มองค์ประกอบกลไกการกำหนดนโยบาย และองค์ประกอบกระบวนการปฏิบัติ ซึ่งรูปแบบแนวทางดังกล่าวนี้ สามารถนำไปประยุกต์ปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้การดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE บรรลุเป้าหมายสูงสุด คือ การป้องกันปัญหายาเสพติดในประชาชน

เอกสารอ้างอิง

1. Office of the Narcotics Control Board. Action plan to prevent and resolve drug Act 2015. Bangkok: Kurusapha Printing; 2005. [in Thai]
2. Department of Mental Health. Handbook of TO BE NUMBER ONE project under Princess UbolratanaRajakanyaSirivadhanaBarnavadi. Bangkok: Publisher of the War Veterans Organization of Thailand under Royal Patronage of His Majesty the King; 2014. [in Thai]
3. Janthavanich S. Qualitative research methods. Bangkok: Chulalongkorn University publishing, 2008. [in Thai]
4. The moping and drugs solving project: To Be Number1, Phetchabun Province. The project. Annual Project summary report; 2020. [in Thai]
5. James E. Anderson. Public Policy Making. USA: Longman Publication; 1970.
6. Namviset K. A model of white school management for non-drug and trafficking participative. Journal of Innovative Technology Management Rajabhat MahaSarakhm University.2019; 6(10): 17-28. [in Thai]
7. AHSC. The American Heritage Dictionary (2nd ed.). Boston: Houghton Mifflin; 1985.

8. Yaothani T, Yaothani W, Khanthachai N, Wiangnont S, Chaichana S, Chaichana P. The success factors of To Be Number1 Diamond class. To Be Number1 club: Rajabhat Chiang Rai; 2016. [in Thai].
9. Department of Mental Health. Accelerate the creation of good awareness among children in the midst of sick society. [Internet]; 2019 [cited 2021 May 28]; available from: <https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=27607>. [in Thai].
10. Chaosuanseecharoen P, Chaosuanseecharoen R. K, Saiwaree W, Akaraveerawat T. Development of a model to strengthen public mindedness of students at Sirindhorn college of public health, Trang through the process of the To Be Number 1 one Club. Nursing Journal of the Ministry of Public health, 2019; 29(3): 39-52. [in Thai].
11. Mariotti C. Elite theory. [Internet]; 2020 [cited 2021 May 28]; available from: https://www.researchgate.net/publication/346487306_Elite_Theory.
12. Boonyopakorn W, Viseshriri P. The implementation of drug abuse policy in colleges under the office of vocational education commission in Bangkok. An Online Journal of Education; 9(1): 1-12. [in Thai]